

Komunikace a propaganda

Termín propaganda se na Západě používá výhradně ve směru k čínským, ruským aj. nepřátelům, Orbánovi dáme za pravdu, že působení LGBT ve školách by nemělo být dovoleno, ale „osvětu“ LGBT ve školách nechápeme jako propagandu, propaganda je přece výhradní doménou Ruska a Číny. Po velkém humbuku v EU centrech se musely zavřít dva ruské informační zdroje RT a Sputnik, aby nerušily informační pravdu tisíců západních mainstreamových kanálů. V západních společnostech nejde o propagandu, ale o komunikaci a PR. PR industry se studuje na vysokých školách, zabývají se tím tajné služby, výzkumné ústavy a think tanky, náklady na tuto chobotnici se odhadují na 2-4% HDP. Záměr této propagandistické mašinerie se nemaskuje, ovlivnit a zmanipulovat člověka do té míry, aby informační kvanta PR považoval za pravdu a podle této pravdy vědomě i podvědomě jednal. Pokud informace není

generovaná proto, aby podpořila veřejnou debatu je irelevantní, manipulativní a zavádějící, napsal Christopher Lasch. Dnes je člověk zahlcen agresivním informačním tokem, slovo ztratilo váhu a smysl, symboly zaměnily slova. Stačí ukázat cimru na Ukrajině s hromadou náušnic s podtitulem „po ruském odchodu“ a všem je všechno jasné. Lasch napsal, že nakonec v tomto systému i člověk ztratí kapacitu jazyk používat. Dnes není rozdíl mezi televizním politickým pořadem a estrádou, zmanipulované mase diváků se dovolí mít názor, čím víc názorů, tím pro cirkus lépe. Vzápětí je tato pseudopolitická debata vystřídána jinou a důsledek je nulový, v autoritativním komunistickém režimu, pokud se v médiích dovolil odlišný názor, měl váhu a důsledky, jako např. dopis Miloše Kopeckého Rudému právu někdy v osmdesátém sedmém.

Komunikace a PR jsou hlavním režimním pilířem, a taky důvodem jeho hluboké krize. Post moderní společnost až v nejzazších případech sahá k násilným prostředkům totalitárních režimů dvacátého století, aby udržela společenskou kohezi, má k dispozici ideologicky zajímavější a efektivnější prostředky. Propaganda ve formě PR a komunikace, která pronikla do všech sfér lidského života od kolébky až po krematorium: aktuality, publicita, filmy, televizní seriály, video hry, sportovní spektakly, školní programy, charitativní komedie atd. Jen omylem můžeme považovat islámský totalitarismus pohlcující všechny aspekty lidského života, za něco vadného, ve srovnání s propagandistickou obludností západního světa. Západní společnost budou dějiny charakterizovat jako „společnost totální a globální propagandy“. Evropan je uvězněn v tomto gulagu a nemá moc možností tomu čelit.

Když si normální člověk zapne rádio, pustí televizi nebo otevře noviny, má 95% šanci, že narazí na mainstreamové médium, které nezajímá faktická pravda, ale sděluje publiku, kde je dobro a zlo. Toto je jejich job, k ničemu jinému nemají dispozice a nejsou vyškoleni. Propaguje se homo festivus, křížení lidí a záchrana planety, ušlechtilost NATO a EU, v posledních

letech genetická inklinace ruského etnika ke zlu a k primitivnímu stylu života atd. Např. v žlutém časopise Student Agency apoteóza homo festivus, která už vypilovala celé generaci náhled na svět. Řada začínajících PR hvězdiček zde dlouhé roky publikuje zážitky z cest, všechno jednobarevné jako v hollywoodském filmu, dovíme se, jak se leze přes liánový most nebo že se dá spát i s lamou, ale napsat něco podstatnějšího o lidech a národech, kteří nikdy nežijí v jednobarevném žlutém světě, agentura netoleruje nebo to už nikdo neumí.

O současné západní propagandě píše ve francouzské Polemia esejista a společenský činitel Jean-Yves Le Gallou. O škole se dnes nedá říct, že je místem velkého vzdělávání, ale velké indoktrinace. Hlavním propagandistickým pravidlem je zjednodušování a společný nepřítel. Nepřítel západní propagandy je jasně definován: člověk věrný svým kulturním a civilizačním kořenům, všechno národní, patriotické, religiózní, tradiční a ukotvené. Když Chomsky a Herman redigovali v 1988 knihu „Formování souhlasu“, nedokázali postihnout všechny aspekty „demokratické“ mediální propagandy. Oproti tehdejší době, jde dnešní západní totální propaganda už mimo mediální rámeček. Vědci, experti, statistici a analytici veřejného mínění jsou v dobrovolném zajetí dominantní ideologie. Literatura – od Nobelovy ceny po thriller – je ve službách ideologie a aktivistických menšin. Např. soudní procesy ve Francii a Německu s atentátníky se nepoužívají proto, aby ukázaly pravdu, ale aby zformovaly veřejné mínění. Je to fascinující. Goebbels byl ve srovnání s velkým teoretikem americké propagandy Bernaysem amatérem. Gallou píše, že válka na Ukrajině se nám předkládá úplně stejným způsobem jako americká propaganda prodávala vstup USA do války v roce 1917.

| LIBOR ČÍHAL

■ ■ ■ ■ ■ (3 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

